ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' — ΕΤΟΣ ΙΘ' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7656
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 213 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24-94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1937

Σελήνη 2 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 7.13' Δύσις 5.08'. Ἰωάννου μάρτυρος

ΔΙΑΤΙ Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΕΠΕΙΓΟΥΜΕΙ ΚΑΤΑΛΗΨΙΝ ΤΟΥ ΙΣΠΑΝΙΚΟΥ ΜΑΡΟΚΟΥ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΝΤ' ΟΡΜΕΣΣΟΝ

[Τὸ χθὲς ἀηφθὲν φύλλον τοῦ Παρισινοῦ «Φιγκαρὼ» δημοσιεύει τὸ κάτωθι ἀποκαλυπτικὸν ἄρθρον τοῦ ἀρθογράφου του κ. Βλαδιμήρου Ντ' Ὀρμεσσὸν ἐπὶ τῶν σχεδίων τῆς Γερμανίας, πρὸς κατάληψιν τοῦ Ἰσπανικοῦ Μαρόκου].

Ἐσθὺς μετὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ ἐμφυλίου Ἰσπανικοῦ πολέμου εἴχομεν ἐφελκύσει τὴν προσοχὴν τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ἀντικτύπου ποῦ θὰ εἶχεν οὗτος ἐπὶ τοῦ Μαρόκου. Ἐλέγομεν τότε ὅτι ἡ κυβέρνησις ὀφείλε νὰ ἐπαγρυπνήσῃ ἰδιαιτέρως ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου. Ἤτο καταφανές, τὴν πράγματι, ὅτι τὰ γεγονότα τῆς Ἰσπανίας, συνδυαζόμενα μὲ τό, ὅτι τὸ βαρὺ προβολικὸν τῆς στρατιᾶς τοῦ Φράνκο προῆρχετο ἀπὸ τὸ Μαρόκον, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴν ἔχουν ἀπήχησιν ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀφρικανικῆς περίοχῆς. Τοσοῦτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν συμπλέκονται πλέξεσι προπαγάνδαι, αἱ ὁποῖαι ἔχουν σκοπὸν νὰ ἐξάπτουν τὰ πνεύματα.

Ἀναμφίβολος ἡ ἀν-πόφευκτος αὐτὴ περιπλοκὴ τῆς Ἰσπανικῆς ὑποθέσεως μετὰ τῶν μαροκινῶν ἀποτελεῖ ἔνα τῶν κυριοτέρων αἰτίων συνφπείας τῶν ὁποίων ἔπρεπε, κατὰ φυσικὸν καὶ φρόνιμον τρόπον, νὰ ἔχωμεν, πρὸ πολλοῦ ἤδη, Ἐλθεῖ εἰς ἐπαφὴν στενὴν μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ἰσπανικῶν ἐθνικῶν δυνάμεων. Ἡμεῖς ὑπήρξαμεν οἱ πρῶτοι, οἱ ὁποῖοι ὑπεστηρίξαμεν ὅτι θὰ ἔπρεπε ν' ἀναγνωρισθῇ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἡ ὑπό τὸν Φράνκο σχηματισθεῖσα κυβέρνησις. Ἐὰν ἐγένετο τοῦτο, ἡ θέσις μας ἀπέναντι τῶν Ἰσπανικῶν ἀρχῶν τοῦ Μαρόκου θὰ ἦτο, τῷ ὄντι, πολὺ καλλιτέρα. Τοιουτοτρόπως ἀνεγράφη προχθὲς ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπηφθυνε μίαν διαμαρτυρίαν εἰς τὸ Μποῦρκος, ἐπ' ἐσκαιρίᾳ τῶν ὑπόπτων κινήσεων ποὺ ἐσημειώθησαν εἰς τὴν Ἰσπανικὴν ζώνην τοῦ Μαρόκου. Τὸ γεγονὸς εἶναι ἀνεξακρίβωτον. Πάντως ὅμως ἡ διαμαρτυρία δὲν ἀπηφθύνθη εἰς τὸ Μποῦργκος, ἀλλ' εἰς τὴν Μελλίλαν, ἡ ὁποία τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Μποῦργκος. Κατὰ συνέπειαν ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀγνοεῖ ἐπισήμως τὸν στρατηγὸν Φράνκο. Τὸν θεωρεῖ λοιπὸν πάντοτε ὡς «ἐπαναστάτην» ἀρχηγόν. Βλέπομεν τώρα πόσον θὰ ἦσαν μᾶς ἐν προκειμένῳ εἶνε ἀμφίβολος καὶ κατὰ πόσον θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ ἐνεργοῦσαμεν ἄλλως πῶς, ἐὰν θὰ ἔμα κατεφάνη ὅτι τὸ κίνημα τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο ἐπέτυχεν εἰς ὅλην σχεδὸν τὴν Ἰσπανίαν.

Ὀποθεδήποτε καὶ ἂν ἔπρεπε νὰ ἐπρόκειτο τοῦτο—τὸ ὁποῖον, ἐξ ἄλλου, ἠμπορεῖ ἀκόμη νὰ διορθωθῇ—ἔνα εἶναι γνωστόν: ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἐπωφελήθησαν τῆς στάσεώς μας διὰ νὰ παίξουν εἰς τὸ Ἰσπανικὸν Μαρόκον ἕνα παιγνίδι, τοῦ ὁποίου τὰ ἐλατήρια δὲν φαίνονται ἀκόμη καθαρά. Ἀσφαλῶς τὸ παιγνίδι αὐτὸ εἶνε ἀπαράδεκτον. Ἐξ ἄλλου δὲν πρέπει νὰ πιστεύωμεν ὅτι χρονολογεῖται ἀπὸ τινων ἡμερῶν. Ἔχομεν ἀδράς ἀποδείξεις ὅτι ἤρχισεν εὐθὺς ἀμα ἐξερράγη ὁ ἐμφύλιος πόλεμος. Ὀφείλω νὰ τονίσω ὅτι ἡ Γερμανία ὄχι μόνον βαδίζει ὑπισθεν τῆς ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ κομμουνιστικῆς προπαγάνδας, ἡ ὁποία ἀσκεῖται ἐναντίον τῆς Γαλλίας, ἀλλ' ἐπωφελήθη τῶν γεγονότων τοῦ τέλους Ἰουλίου διὰ ν' ἀντικαταστήσῃ ἕνα πιόνι ἑπάνω εἰς τὸ βορεινοαφρικανικὸν σκάκι. Δηλαδὴ ἀπέστειλε πολεμικὰ πλοῖα εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Μαρόκου καὶ συνετέλεσε κατὰ πολύ, διὰ τῶν Γερμανῶν μηχανικῶν, εἰς τὴν συντομωτέραν ἐκτέλεσιν τῶν ὀχυρωματικῶν ἔργων τῆς Θεουτας. Μὲ ἄλλα λόγια ἠθέλησε ν' ἀποδείξῃ εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς ὅτι τὸ πάλιν παρουσιάζεται ὁ Μαρόκος. Προχθὲς μιλιόται μία ὁμάς ὑπόπτων πλοίων ἐνεφανίσθη ἀπὸ μακρόθεν κατὰ μῆκος τῶν ἀκτῶν τοῦ Ρίφ. Ποῦ νὰ ἀπήγαινε; Ἡ κυβέρνησις τοῦ Βερολίνου προέταξεν εἰς τὴν εἴδησιν αὐτὴν μίαν κατηγορηματικὴν διάψευσιν, ἡ ὁποία δὲν συντετέλεσεν εἰς τίποτε ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὰ γεγονότα.

Ἀλλὰ διατί οἱ Γερμανοὶ νὰ παίζουν αὐτὸ τὸ παιγνίδι εἰς τὸ Μαρόκον; Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο πολλαὶ ὑποθέσεις ἐπιτρέπεται νὰ γίνουν. Ἡ πρώτη εἶναι ὅτι ἡ Γερμανία ἠθέλησε νὰ παίξῃ εἰς τὰς βορεινοαφρικανικὰς ὑποθέσεις μία παλαιὰ πολιτική, ἡ ὁποία σήμερον δὲν ἠμπορεῖ εὐκολα νὰ παίζεται. Ἡ δευτέρα ὅτι τὴν ἐνδιαφέρουν τὰ ὀρυκτεῖα τοῦ Ρίφ, τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς δὲν εἶνε ἐὰν καταφρόνητα. Καὶ ἔπειτα δὲν εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ μὴν ἐσκέφθη ἡ Γερμανία νὰ κατακτήσῃ μερικὰς ἐνδιαφερούσας στρατηγικὰς θέσεις εἰς τὸ Μαρόκον καὶ ἀλλαχοῦ διὰ νὰ τὰς ἔχῃ διὰ τὴν «ὡραίαν» ἐκείνην ἡμέραν ποὺ θὰ κάμῃ ἡ ἀκραυγὴ ὁ λέρης καὶ ποὺ θὰ μεταδώσῃ τὴν πυρκαϊὰν εἰς τὴν Εὐρώπην. Ὅ,τι καὶ νὰ συμβαίνῃ, ἕνα πράγμα εἶναι βέβαιον ὅτι πᾶσα ἀπόπειρα γερμανικῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὸ Μαρόκον εἶναι ἀπαράδεκτος. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου ὁμιλοῦν κατηγορηματικῶς αἱ συνθῆκαι, αἱ ὁποῖαι θὰ γίνουν σεβασταί. Δὲν θέλομεν ἀξιοῦσθαι ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἐπωφελήθησαν τῆς στάσεώς μας διὰ νὰ πράγματα καὶ ἐλπίζομεν ὅτι συντόμως θὰ ἐξομαλυνθοῦν.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΦΟΔΡΑ ΚΑΚΟΚΑΙΡΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ, ΤΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑΧΟΥ ΑΙ ΣΗΜΑΙΟΘΕΙΣΑΙ ΖΗΜΙΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΑΝΕΜΟΥ

Ἀπὸ τῆς πρωΐας χθὲς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπεκράτει σφοδρὰ θαλασσοταραχὴ εἰς τὴν Πατραϊκὸν κόλπον καὶ τὸ Ἰόνιον πέλαγος.

Κατὰ σχετικὰς πληροφορίας ἐσημειώθησαν πολλὰ ἀτυχήματα εἰς διάφορα ἰστιοφόρα, μερικὰ τῶν ὁποίων ἠγκυκλώθησαν διὰ νὰ ἀποφύγουν τὸν κίνδυνον καταστροφῆς, νὰ πορίσουν εἰς ὑπηρέσιους λιμένας, διακόψαντα τὰ δρομολόγιά των.

Συγκεκριμένως ἐγνώσθη ὅτι ἔξωθι τῆς Ζακύνθου καὶ εἰς ἀπόστασιν 8 ἰμιλίων ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς νήσου ἐν ἰστιοφόρον ἠγκυκλώθη ὑπὸ ρίψη εἰς τὴν θάλασσαν μέρος τοῦ φορτίου διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὸ ναυάγιον καὶ νὰ ἐπαναπλεύσῃ εἰς τὸν λιμένα.

Ἑπόμενος ἕτερον ἰστιοφόρον ὑπέστη σημαντικὰς ζημίας ἔξωθι τῆς Λευκάδος ὅπου διὰ νὰ ὑποσταθῇ τὰ ἰστία ἀκινδύνευσε νὰ ἀπωλέσῃ δύο ἄνδρας ἐκ τοῦ πληρώματός του οἱ ὁποῖοι παρεσύρθησαν ὑπὸ τῶν κυμάτων αὐτοῦς ὅμως χωρὶς νὰ πνιγοῦν.

Εἰς τὸν λιμένα μας ἐξ ἄλλου ἐσημειώθησαν ἀρκετὰ μικροατυχήματα εἰς τινας λέμβους εἰς τὴν ἀρκτικὴν καὶ δυτικὴν λακάνην. Παραλλήλως ἐσημειώθησαν καὶ καθυστερήσεις δρομολογίων τῶν ἀτμοπλοίων τῆς γραμμῆς Πατρῶν-Πειραιῶς καὶ Πατρῶν-Ἰονίων νήσων.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Μαρία Κ.» ὅπερ ἐκτελεῖ τὸ δρομολόγιον Πατρῶν—Κρυονερίου καὶ τανέπαλιν ἀπεπλεύσαν χθὲς τὴν πρωΐαν ἐκ τοῦ λιμένος μας, ἠναγκάσθη μετὰ ἡμίσερον νὰ ἀπεναπλεύσῃ ἐνεκαθιελάγη τῆς σφοδρᾶς θαλασσοταραχῆς τὴν ὁποίαν συνήντησε εἰς τὸν Πατραϊκὸν κόλπον. Συνεπεία τούτου δὲν ἐξετέλεσε καὶ τὸ ἀπόγευμα τὸ δρομολόγιόν της.

Ἐξ ἄλλου σφοδρὰ κακοκαιρία ἐπεκράτησεν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν χθὲς εἰς τὴν πόλιν μας. Οἱ πνεύσαντες ἴδια μέχρι τοῦ ἀπογεύματος, δόρεοι ἄνεμοι ἰσχυρὸς σύστασις ἦσαν κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ μετεωρολογικοῦ σταθμοῦ ἄνευ προηγουμένου διὰ τὴν μέχρι τοῦδε διαρρεύσασαν περίοδον τοῦ χειμῶνος. Ἐκ τῶν μέχρι τῆς στιγμῆς ὅμως πληροφοριῶν συνάγεται ὅτι ἐπέφερον ἀζίας λόγου ζημίας καθ' ἅπασαν τὴν πόλιν καὶ τὰς συνοικίας. Μεταξὺ αὐτῶν ἀναφέρεται ὅτι ἀπεκόπη καὶ ἡ ἀνάμεσι γραμμὴ τῶν ἔργων Γλαύκου-Θερμικοῦ, ἀλλὰ τὰ ἀποσταλέντα συνεργεῖα ἀπεκατέστησαν ταύτην.

Παραλλήλως ἐσημειώθη ἀπὸ τῆς νυκτὸς τῆς προχθὲς ἐντὸς τοῦ τελευταίου εἰκοσιετοῦς πτώσις ἀθθόνου χιόνος ἐπὶ τοῦ Παναχαϊκοῦ κατεθλιμένου μέχρι τῶν ὑπωρειῶν τοῦ.

Τὰς πρώτας ἐσπερινὰς ὥρας, ἐσημειώθησαν ἐκ τοῦ ἀνέμου σοβαραὶ ζημίαι εἰς τοὺς στρατῶνας τοῦ 12ου πεζικοῦ συντάγματος.

Ὀθεν, ἀνηρπάγησαν αἱ στέγαι

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΟΥ ΝΤΟΥΤΣΕ

ΤΟ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΟΣ ΑΠΑΡΧΗ ΝΕΑΣ ΦΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΤΙ ΚΑΡΠΟΥΣ ΑΠΕΔΟΣΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΜΠ. ΜΟΥΣΟΛΙΝΙ

Εἰς τὸ τελευταῖος κοιμισθὲν φύλλον τῆς σοβαρωτέρας τῶν Ἰταλικῶν ἐφημερίδων «Πόπολο τ' Ἰτάλια» δημοσιεύεται ὁ κατωτέρω βαρυσήμαντον ἄρθρον τοῦ κ. Μουσολίνι, τὸ ὁποῖον λόγῳ τῆς μελετωμένης ἐφαρμογῆς τοῦ Συντεχνιακοῦ συστήματος διοικήσεως καὶ παρ' ἡμῖν, ἀποκτᾷ ἐξόχως ἐνδιαφέρουσαν ἐπικαιρότητα:

Παρὰ τὸν μέγιστον ἀριθμὸν τῶν ἐκφωνηθέντων λόγων καὶ τῶν δημοσιευθέντων βιβλίων περὶ τῆς ὀργανώσεως τοῦ Συντεχνιακοῦ Φασισμοῦ, ὁ κόσμος κατὰ τὴν μεγάλην αὐτοῦ μερίδα ἀγνοεῖ ἀκόμη πάν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ Ἰταλικὸν Συντεχνιακὸν Κράτος, τοῦς λόγους ποὺ ὑπηρόδευσαν τὴν τοιαύτην διαμόρφωσίν του, τὰ τῆς ἐξελίξεώς του καὶ τοὺς σκοποὺς οἱ ὁποῖοι ἐπιδιώκονται.

Ἀρχίζοντας ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς πλευρᾶς, ἐπικρατεῖ περὶ αὐτοῦ ἡ πλάνη ὅτι αἱ φασισταὶ συνεργάζαι εἶνε ἀνάλογαι ἢ ὅμοιαι πρὸς τὰς συντεχνίας τοῦ Μεσαίωνος, μία ἐκ τῶν ὁποίων ὑπῆρξε καὶ ἡ συντεχνία, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνῆκεν ὁ μέγιστος τῶν Ἰταλῶν ποιητῶν Δάντης. Δὲν ὑπάρχει ὅμως εἰς τὴν πραγματικότητα οὐδεμία σχέσις ἢ συγγένεια μετ' αὐτῶν. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο ἀποχῶν εἶνε τεραστία. Αἱ μεσαιωνικαὶ συντεχνίαι ἦσαν συντεχνίαι τεχνιτῶν καὶ ἐμπόρων. Αἱ συντεχνίαι ἀφ' ἑτέρου τῶν ἀρχῶν τῆς Ἀναγεννήσεως ἦσαν ἀπολύτως μυσταικαὶ καὶ ἀπρόσιτοι εἰς τὸ κοινὸν ἔχουσαι οὕτω τὸν χαρακτῆρα τῆς αἱρέσεως πρὸς βλάβην τῆς ὁλότητος τῆς κοινωνίας.

Ἐπ' αὐτοῦ δὲν ἐξῆσκετο καμμία ἐπίδρασις καὶ κανένας ἔλεγχος ὑπὸ τοῦ κράτους, διότι κράτος κατὰ τὴν σημερινὴν ἔκφοψν καὶ σημασίαν τῆς λέξεως, δὲν ὑπῆρχε καὶ ἡ ἐνάσκησις τῆς ἐξουσίας ἦτο περιωρισμένη καὶ εἶχε μᾶλλον ποινικὸν παρὰ κοινωνικὸν χαρακτῆρα.

Αἱ συνθῆκαι ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ὁποίων ἐξεπήγασαν αἱ σημερινοὶ συντεχνίαι καὶ τὰ σημερινὰ σωματεῖα εἶνε καθ' ὁλοκλήρων διάφοροι. Συντεχνίαι τεχνιτῶν ὑπάρχουν καὶ σήμερον, ἀλλὰ δὲν ἀποτελοῦν πλέον, ὅπως ἀποτελοῦσαν τότε, τὴν βασικὴν ἐνδίλιωσιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Εἰς τὴν Ἰταλίαν ὑπάρχουν σήμερον 50,000 περίπου βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ποὺ ἀπασχολοῦν 2,4 0,000 ἐργατῶν. Τί σημαίνει ὅμως ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐναντι τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας;

Αἱ φασισταὶ συντεχνίαι δὲν εἶναι «κλεισταί», ἀλλὰ προσιταὶ εἰς ὅλους, οὕτω δὲ δὲν δύνανται νὰ ὁποσηφεχθῇ ὅτι ἔχουν τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀποκλειστικότητος.

Ἔχω τὴν γνώμην ὅτι διὰ τὰς συντεχνίαν θὰ κατεστῇ δυνατὸς ὁ κρατικὸς καφαλαιοκρατισμός, δηλαδὴ ἡ διαμόρφωσις ἑνὸς κράτους, τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε ὁ ὑπέρτατος καὶ μόνος ἰδιοκτήτης καὶ ρυθμιστὴς τῆς συνολικῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Μέχρι τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου ὁ προέχων οἰκονομικὸς τόπος εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Δύσεως ἦτο ὁ ἐπιλεγόμενος καφαλαιοκρατισμός, δηλαδὴ μεγάλαι ἢ μέσαι ἐπιχειρήσεις καφαλαιοδοτούμεναι διὰ τοῦ συσσήματος των μετοχικῶν ἑταιρειῶν. Μὲ αὐτὰς συνυπῆρχον καὶ πολλαὶ μικραὶ ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις, σωματεῖα, σύνδεσμοι καὶ ἑνώσεις διοικούμεναι ἰδιόκτησιν ἢ ὑπὸ τοῦ κράτους. Ἡ ἐνδηλωτικὴ ὅμως τοῦ «πολιτισμοῦ» μορφὴ ἔξεπροσωπεῖτο διὰ τῆς βιομηχανικῆς οἰκονομίας, διὰ τῶν καθωρισμένων θεωρητικῶν ἀρχῶν τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ, τοῦ νόμου τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως, τοῦ ἀπεριορίστου τοῦ κέρδους καὶ τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ἀπαραβέκτου πάσης κρατικῆς ἐπεμβάσεως. Ἡ τελευταία αὕτη ἀρχὴ ὑπέστη ἤδη ἐαχάτως παγκοσμῷ πολλὰς ἀβρίας. Τὸ ἄτομον ἦτο τὸ μὲν κατὰ τὰ αὐτοῦ τοῦτο καὶ ἡ κοινότης τὸ κράτος τίποτε!

Εἰς ποίας ἀκρότητας ὡδήγησε τὸν παγκόσμιον πολιτισμὸν ὁ τόπος οὗτος τῆς οἰκονομίας εἶνε γνωστὸν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος ὑποφέρει ἀκόμη ἀπὸ μίαν οἰκονομικὴν κρίσιν, ποὺ κατεστρωνεῖ ἀκόμη τὴν ἀνθρωπότητα.

* * *

Τὸ 1917 μὲ τὴν Ρωσσικὴν ἐπαγάσσαιν πρεβάλλει ἕνας νέος τύπος οἰκονομίας, ἐκ διαμέτρου ἀντίθετος τοῦ πρώτου. Κατ' αὐτόν, τὸ ἄτομον δὲν εἶναι τίποτε καὶ τὸ πᾶν εἶναι τὸ κράτος, τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ μοναδικὸς ἰδιοκτήτης καὶ ρυθμιστὴς τῆς κατανομῆς τοῦ πλούτου. Τὰ πάντα διοικοῦνται καὶ διέπονται ἀπὸ τὸ κράτος. Γεωργία, βιομηχανία, ἐμπόριον καὶ τράπεζαι. Ἡ βιοκτησία καθίσταται συλλογική, καθὼς καὶ ἡ βιομηχανικὴ καὶ γεωργικὴ παραγωγὴ καὶ διευθύνεται ἀπὸ τὸ κράτος, τὸ ὁποῖον μεταβάλλεται εἰς ἕνα τεράστιον διοικητικὸν συμβούλιον μιᾶς τεραστίας ἐπιχειρήσεως. Σκοπὸς τοῦ οἰκονομικοῦ τούτου συστήματος ἦτο ἡ κατάργησις τοῦ παραλληλισμοῦ κέρδους καὶ ἡ εὐημερία τῶν ἐργαζομένων τάξεων.

Τὰ γεγονότα ὅμως ἀπέδειξαν ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο εἶνε ἐλλέθριον καὶ ἀνῆ τῆς προσδοκωμένης εὐημερίας ὁ φασσικὸς λαὸς ἀγωνίζεται διὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἐξοικονομήσῃ ἕνα κομμάτι ξερὸ ψωμί. Τὸ οἰκονομικὸν τοῦτο πείραμα ἐφαρμοσθὲν μᾶλιστα εἰς μίαν χώραν ἀνεξαινέλητου φυσικοῦ πλούτου, εἰς τὴν Ρωσσίαν, ἀπέτυχεν οἰκτρῶς καὶ τὸ ἐπονομαζόμενον ρωσσικὸν προλεταριάτον ἐρμάζεται ὑπὸ συνθήκας ἀσυγκρίσεως χειροτέρας τῶν τῆς Δύσεως.

Περιγράψας ἀνωτέρω δι' ἐλαχίστων δύο τύπους οἰκονομίας: τὴν καφαλοκρατίας καὶ τὴς κρατικῆς, τὸ ἔκαμα διὰ νὰ καταστήσω εὐκολωτέραν τὴν κατανόησιν τοῦ Ἰταλικοῦ συστήματος τῆς συντεχνιακῆς οἰκονομίας.

Εἰς ἕνα συντεχνιακὸν σύστημα ἡ οἰκονομικὴ πρωτοβουλία παραμένει ἐλευθέρα, ὑποκειμένη ἁπλῶς εἰς τὴν κρατικὴν ρύθμιση.

Ὁ παλαιὸς κανὼν «παράφγετε ὅπου θέλετε, ὅσο θέλετε καὶ ὅ,τι θέλετε» καταργεῖται. Εἰς τὴν Ἰταλίαν τώρα ἰσχύει νόμος, ὁ ὁποῖος ρυθμίζει τὴν ὕδρυσιν νέων ἐργοστασίων.

Πάν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ρύθμιση καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς παραγωγῆς εἶνε ἐπιπεισεμένον εἰς τοὺς ἀρμοδιοτέρους ἔλεγχεις καὶ ἐρεύτας, συνησπισμένους εἰς ἕκαστο δὸς σωματεῖα.

Οὕτω, ἐνῷ εἰς τὴν Δύσιν αἱ παραγωγικαὶ μέθοδοι εἶνε τελείως ἀπεξενωμέναι ἀπὸ τὸ Κράτος, καὶ εἰς τὴν Ρωσσίαν ἀπορροφημέναι τελείως ἀπὸ αὐτό, εἰς τὴν Ἰταλίαν εἶνε ἐμπεπιεσμέναι εἰς τοὺς παραγωγοὺς ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ κράτους.

Ἡ δράσις τῶν Συντεχνιῶν εἶνε σαφῶς καθωρισμένη.

* * *

Ἡ δημιουργία τοῦ Ἰταλικοῦ συντεχνιακοῦ κράτους δὲν ὑπῆρξε πρόχειρος ἐμπνευσις. Πρώτην φορὰν ἔκαμα περὶ ταύτης λόγον τὸ 1919 εἰς ἕνα λόγον μου ἐκφωνηθέντα εἰς κάποιο χωριὸ τῆς Λομβαρδίας, κατόπιν δὲ ἐπὶ ἐμελέτησα καλλίτερα καὶ ἔρχισεν ἡ πραγματοποίησίς της διὰ σειρᾶς νομοθετημάτων τοῦ φασισταικοῦ καθεστῶτος κατὰ τὰ ἔτη 1926, 1927 καὶ 1930. Ἡ ὁλοκλήρωσις ὅμως τῆς μεθόδου ἐπετεύχθη τὸ 1934, διοδέκατον ἔτος τῆς φασισταικῆς περιόδου, ὥστε νὰ ἀρχίσῃ ἡ περίοδος τῆς λειτουργίας της.

Εἰς ἕνα λόγον μου, ἐκφωνηθέντα τὴν 10ην Νοεμβρίου ἐτόνισα ὅτι θὰ ἀπαιτηθῇ μία μικρὰ ἢ μεγάλη περίοδος πειραματισμοῦ. Ἡμεῖς οἱ φασισταὶ εἶχε τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα προγκορόμεν μετὰ μεγάλης συνέσεως. Δὲν διαζόμεθα δόλιοι, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐπηρεαζόμεθα ἀπὸ εἰς ἀπελεῖστες ἀπραντολογίες τῶν θεωρητικῶν.

Ὄ,τι συμβαίνει σήμερον εἰς τὸν κόσμον ἀποδεικνύει ὅτι τὰ παλαιὰ οἰκονομικὰ συστήματα ἀπέδοκαν ὅτι ἤτο δυνατὸν νὰ ἀποδιώσουν.

Σήμερον αἱ ἀνάγκαι τῆς ζωῆς αἱ τεχνικαὶ πρόοδοι, τὰ δάσανα τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἡ ἠθικὴ ἐξαιστηρία τοῦ αἰῶνος μας μᾶς ἐπιβάλλουνεν τὴν πραγματοποίησιν ἑνὸς νέου συστήματος, τοῦ ὁποῖου νὰ δώσῃ καλλίτερα ἀποτελέσματα.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τῆς Συντεχνιακῆς ὀργανώσεως, ὁπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ κράτους θὰ σημάνῃ τὴν ἀπαρχὴν μιᾶς νέας φάσεως τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ.

ΜΠΕΝΙΤΟ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. Ἀγγέλλεται ἐκ Σόφιας ὅτι ὁ Μητροπολίτης κ. Στέφανος δημοσιεύει εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ζλόβο» ἄρθρον, διὰ τοῦ ὁποίου καταγγέλει τὸν κίνδυνον ἐκ τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμο.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΕΟΝΟΤΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

(Ἐκ τοῦ χθεσινοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ταχυδρομείου)

ΒΑΡΣΟΒΙΑ. Ἀγγέλλεται ἐκ Σοβιετικῆς Ρωσσίας ὅτι εἰς τὴν πόλιν Χαμβαρόφσκ, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συναξίου τῶν γυναικῶν τῶν ἀξιωματικῶν, ὁ Γκαμαρκίν, εἰσγηγητὴς εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἀμύνης, ἐξεφώνησε λόγον εἰς τὸν ὁποῖον ἐτόνισε τὴν ἀποστολὴν εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν γυναικῶν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Σοβιετίας. Τὸ πρότυον καθήκον αὐτῶν—κατὰ τὸν Γκαμαρκίν—συνίσταται εἰς τὸ ν' ἀνατράφουν τὸ ἐπίπεδον τῆς πνευματικῆς δυναμικότητός των. Ἡ δευτέρα ἀποστολὴ τῶν γυναικῶν εἶναι ἡ μόρφωσις τῶν παιδιῶν, τὰ ὁποῖα νὰ ἐννοοῦν ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν πατρίδα. Ἡ τρίτη ἀναφέρεται εἰς τὸ νὰ βοηθοῦνται οἱ σύζυγοι διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς ὑγιοῦς οἰκογενείας. «Θέλομεν, εἶπεν ὁ Γκαμαρκίν, ὅπως αἱ οἰκογένειαι τῶν ἀξιωματικῶν θεωροῦν ὡς ὑπόθεσιν προσωπικῆς τιμῆς τὴν προπαρασκευὴν διὰ τὸν πόλεμον καὶ τὴν μεταξὺ των ἑνότητα καὶ σύμνοιαν». Κατόπιν ἔρχεται ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν καθαρότητα εἰς τὴν οἰκογενειακὴν ἐστίαν. «Ὀφείλεται νὰ δημιουργήσετε εἰς τὰ σπήτια σας μίαν ἄνεσιν, οὕτως ὥστε, ἐπανερχόμενος ὁ ἀξιωματικός, νὰ ἠμπορῇ, εἰς ἕνα δωμάτιο καθαρὸ καὶ ἄνετο, νὰ διαβάζῃ ἕνα καλὸ βιβλίο καὶ νὰ προετοιμάζεται διὰ τὴν ἐργασίαν τῆς ἐπομένης. Τέλος ἡ πέμπτη ἀποστολὴ σας συνίσταται εἰς τὸ νὰ μανθάνετε τὸ στρατιωτικὸν ἐπάγγελμα». Αὐτὰ εἶπεν ἐν συνεχείᾳ ὁ Γκαμαρκίν, ξηωυθόμενος πρὸς τὰς γυναίκας ὁλοκλήρου τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας.

Ἑπτὰ τέκνα εἰς 800 ἔτη

ΡΙΓΑ. Μία μήτηρ ἐξαιρετικῆς γονιμότητος, ἡ ὁποία φαίνεται ὅτι θέλει νὰ συναγωνισθῇ τὴν μητέρα τῶν πενταδύμων τοῦ Καναδᾶ εἶναι μία Λιθουανὴ χωρικὴ, ἡ ὁποία ἔφερεν εἰς φῶς πέρυσι τρίδυμα, ἐφέτος δὲ ἔτεκν-γ ἄλλα τέσσαρα, δύο ἄρρενα καὶ δύο θήλεα.

Ἡ λεχὼ καὶ τὰ νεογέννητα χαίρουν ἄκρας ὑγείας. Οἱ χωρικοὶ συρρέουν ἀπὸ τὰ γύρω μέρη, δπου ἀστραπιαίως διεδόθη ἡ εἴδησις τοῦ ἐξαιρετικοῦ τοκετοῦ.

θόματα Χριστουγεννιάτικων Δένδρων.

ΜΟΣΧΑ. Τὸ Χριστουγεννιάτικον δένδρον, ἐπανελθὼν εἰς χρῆσιν εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν πρὸς πανηγυρισμὸν τὴν πρώτης τοῦ ἔτους, εἶχε καὶ ἐφέτος τὰ θύματά του. Αἱ εἰδήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐλήφθησαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν διὰ διαφόρους ἐπαρχίας, ἀποκαλύπτουν ὅτι ἐξ ὀλίγῳτερα τῶν διακοσίων παιδιῶν ἀπέθανον ἀ